Ч. 123. Пятниця 4 (17 червня) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Ческий сойм а Рада державна. — Справа дволїтної служби у войску. — Можлива детронїзация баварского короля. — З Сербії. — Росийско-японьска війна).

З Праги доносять, що зараз по закритю першого засїданя ческого сойму відбула ся нарада маршалка краєвого кн. Лобковича з намістником Куденгове в справі відроченя сойму, а тепер розійшла ся чутка, що дальші засїданя вже не будуть відбувати ся і що дня 19 с. м. сойм буде або відрочений, або таки закритий. Ческа праса обговорює з обуренем обструкцию Нїмцїв в ческім соймі, а „Politik“ пише: Коли Нїмцї гадають, що своєю обструкциєю в ческім соймі увільнять Раду державну від ческої обструкциї, то діждуть ся борзо якраз противного. Згадана ґазета радить навіть, щоби на той новий замах нїмецкий відповісти ческою обструкциєю в моравскім соймі. Молодочехи не можуть тепер відступити від своєї тактики в Радї державній, хоч передтим були готові до якихсь уступок. В ческих кругах сподївають ся напевно, що палата послів буде в осени розвязана.

Одна з віденьских ґазет пустила була чутку, що правительство наміряє в новім законї войсковім підвисшити значно континґент рекрутів, а рівночасно і не обмежити час служби у войску до двох лїт замість до трох. На то відповідає тепер півурядовий угорский „Pest. Lloyd“ і каже, що рішаючі круги войскові не думають зовсім зривати з проєктом двол̈ітної служби, скоро лиш будуть сповнені условя позваляючі на введенє єї в житє без обниженя теперішного уровня образованя вояків і без виставленя на шкоду бійкости армії. В тім дусї уложило спільне міністерство війни разом з обома міністерствами краєвої оборони проєкт нового закона войскового на основі двол̈ітної служби презенцийної і предложило єго обом правительствам до розсмотреня. Згадана ґазета доказує однакож, що проєкт дволїтної служби стратив в кругах парляментарних давну силу, а угорскі Делеґациї приняли єго навіть дуже холодно, а то длятого, що тота реформа була би сполучена з великими коштами. З того всего, що згадана ґазета говорить, можна остаточно здогадувати ся, що дволїтна служба у войску не буде заведена.

В Баварії носять ся з гадкою детронїзациї божевільного короля Оттона, котрий, так сказати би, за довго жиє і своїм житєм не дає можности управильнити остаточно справи наслідства. Від 1886 р. панує в Баварії в імени божевільного короля єго вуйко, тепер баварский кн. Люїтпольд. Справу детронїзациї короля вже раз підношено, а тепер порушують єї знову, а то длятого, що в слїдуючім роцї будуть Баварцї обходити 100-лїтний ювилей основаня королївского дому, а годї би обходити то торжество тодї, коли на престолї сидить збожеволїлий король. Проф. Дірофф в Монахові, найбільша повага правна в Баварії, оголосив статию, в котрій каже, що зложенє з престола хорого на умі короля єсть річию зовсїм законною і конституцийною.

В роковий день вступленя на престол сербского короля Петра відбуло ся вчера в Білградї торжественне богослуженє а відтак рушив великий похід перед нову палату, де посадник міста виголосив промову, передаючи єму поклін від народу і висказуючи єму щиру преданність. На промову бурмістра відповів король Петро і зазначив, що поворот до рідного міста додав єму сили до сповненя тяжкої задачі. Він згадав про докази любови, які зібрав підчас своєї подорожі по краю. Любов, з якою єго всюди витали, заперечила то говоренє, мов би межи столичним містом а прочим краєм не було солїдарности, конечної в кождім краю. Відносини матеріяльні і моральні краю розвивають ся успішно. Повага краю збільшає ся. На-

---

11)

БЕЗ МОВИ.

(З росийского — *Володимира Короленка*).

(Дальше).

XIV.

Матвій Лозиньский лежав довго з ствертими очима в пітьмі і засипав аж над раном, в тій сірій годинї, коли тиха дрімота обіймає навіть улиці великого міста. Але єго сон був томлячий і неспокійний: він привик був сам себе поважати і не міг забути, що ледачий Падді з ним зробив. І скоро лиш починав засипляти, снило ся єму, що він стоїть, не може поружити ні рукою ні ногою а хтось підходить до него похилений, з зігненими колїнами і викручує ся цїлим тїлом. — То видає ся єму, що то Падді, то знов що кучерявий Неґер, або Джон. І він не може нїчого вдіяти і летить серед гамору і стукоту кудись в долину, а наляканє лице Анни то виринає перед ним на хвилю то знов щезає.

Відтак всьо нагле щезає і він бачить жидівске весїлє: Містер Мойсей з Люівіль, дуже поганий жид, вінчає Анну з молодим Джоном. Джон роздавлює ногою гордо чарку від вина, як велить звичай у жидів, а довкола цїлі мокрі від напруженя і з витріщеними очима сидять Ірляндцї і грають на скрипках і флетах та на пузатих басах... А недалеко від них стоїть Берко та задумчиво і з сумнївом говорить:

— Ну, що ви скажете на то?... Як можете ви допустити?

Матвій заскреготав в снї зубами, так що Дима обудив ся і наляканий відсунув ся від него... „Гей, гей!“ кричав Матвій у снї.

— А деж тут християни? Чи ви не бачите, що жиди беруть християньске ягня?

Коли Дима почув крик Матвія, відсунув ся ще дальше від него — однако Матвій вже знов замовк, але сон все ще торочив ся. Зі всїх сторін збігають ся християни, з улиць і площ, з шинків і від возів. З криком і шумом прибігають, з камінєм і колами... Скоро замикають ся двері домів і склепів, шиби бренчать, чути розпучливий крик женщин і дїтий, з вікон летять річи жидів, всїлякі лахи, піре з подушок укриває мов сніг улиці.

Відтак і то минуло і серед глубокого сну приступив хтось до Матвія і почав щось поважно і велично промавляти, що навіть у снї викликало на лици Матвія вид найбільшого здивованя, а навіть заклопотаня.

І серед того він пробудив ся... Ірляндцї пили в сусїдній комнатї скоро свою каву і поспішно кудись вибирали ся. Дима державсь в далека і не глядів на Матвія, а Матвій дармо силував ся пригадати собі, що тамтой чоловік сказав єму в снї, тер чоло і не міг нї однїського слова нагадати. Відтак коли вже майже всї вийшли і в гостинници Борка стало пусто, пійшов він нараз на гору до мешканя дївчат.

Там застав Джона. В послїдних днях пересиджував молодець часто в комнатї дївчат і живо розмавляв з Анною нераз і довший час. І тепер чув Матвій, коли ішов сходами на гору, знов єго голос:

— Отже бачите — говорив Джон — так жиє ся тут в новім сьвітї. Не зле, правда?

Коли Матвій увійшов, він скоро поправив ся і побіг, аби не запізнити поїзду; Матвій лишив ся. Єго лице було трохи бліде, очи глядїли сумно і Анна опустила голову і ждала, що він скаже. Обі дївчата глядїли на него трохи налякано, немов би мусїли мимохіть гадати о індияньским ударі, а бояли ся, аби Лозиньский того не замітив. Матвій сїв на ліжко, поглянув трохи заклопотано на Анну і сказав:

— Послухаєш, сирото, що Матвій Лозиньский тобі скаже?

— Прошу, говоріть. Я уважаю вас за своєка — відповіла дївчина тихо, стараючи ся єму показати, що по вчерашній пригодї не перестала єго поважати.

Матвій хвилю надумував ся; відтак сказав:

— Мало добра тут, дитино. Вір менї — мало добра... Содома і Гомора...

Рожа мимохіть усьміхнула ся, але він говорив так сумно, що Аннї аж сльози закрутили ся в очах. Сама она гадала, що судячи по оповіданю Джона в Америцї цїлком не так зле, коли тілько хто уміє устроїти ся. Але она не відповіла нїчого і лиш тихо сказала:

— А щож тепер робити?

— Ах! Що робити! Коби я міг, я взяв би мій клунок на плечі і костур в руки і вернув би з тобою до нашого краю, а хоч би ми мали іти о прошенім хлїбі... Волів би я там у нас попід чужі вікна ходити, волів би слїпцїв водити, волів би денебудь на дорозї ско-

конець увіряв король, що присьвятить всї свої сили для добра вітчини.

З поля росийско-японьскої війни нема до си ніяких важнїйших вістий. Звістно лиш то, що японьскі війска посувають ся поволи напеpед. Одна кольонна іде із Саімацї на Мукден, друга кольонна на лївім крилї іде на Ляоян, третя з Вафанку машерує до Ґайчен, четверта з Сюян іде також до Ґайчен а наконець послїдна на найдальшім кінци лївого крила машерує на Каіпін. Розійшла ся чутка, що на полудне в сторону як Порт Артура машерує 40.000 Росиян. Відносини в Манджуриї мають бути дуже прикрі, бо там настала тепер страшенна спека, така, що аж ріки висихають і брак води дає ся дуже відчувати борцям. Незадовго настане пора дощів ще гірше для операций военних. Тодї не можна вже анї кроком поступити ся і весь рух военний мусить устати. Вузонькі дороги, оттакі як у нас инодї дороги на суголовках межи полями, де з великим трудом лиш одна фіра може переїхати, переміняють ся в часї дощів то в рвучї ріки то в непроходимі багна. О якій небудь їздї чи возами чи верхом не може бути й бесїди, що найбільше можна ще пішки обходячи багна і калюжі або бродячи в них по коліна, переходити з села до села. А вже найгірше доскулює войску та обставина, що нема де сухо анї перестояти анї переночувати; люди слабнуть і звичайно по дощах прокидає ся пошесть.

З Петербурга доносять, що цар розпорядив, щоби на будуче не подавати вістий з поля війни о поменших стичках, бо они можуть лиш публику непокоїти. Що треба розуміти під „поменшими стичками," се вже росийска цензура буде найлїпше знати і в Росиї не довідає ся нїхто, що дїе ся на поли війни.

Новинки.

Львів дня 16-го червня 1904.

— **Є. В. Цїсар** удїлив зі своїх приватних фондів запомоги: громадї Якубів, долиньского повіта, на докінчене будови дочерної церкви 200 К; комітетови церковному в Чишках, самбірского повіта на докінчене будови дочерної церкви 200 К і громадї Раковець, львівского повіта, на будову дочерної церкви 200 К.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Андрей Потоцкий виїхав вчера по полудни до Відня в справах урядових. Є. Е. вертає в суботу вечером і сейчас удає ся до Станиславова на посьвячене Преосьв. епископа дра Григория Хомишина, котре відбуде ся в недїлю, дня 19 с. м. З тої причини сеї недїлї не буде п. Намістник удїляти звичайних авдиенций.

— **З львівскої епархії.** Іспит на катихитів видїлових шкіл зложили оо.: Петро Пилипець, Петро Патрило, Теодор Кузьмів. — Завідателем в Підгайцях установлений о. Любомир Білиньский. — На конкурс з речинцем до 25 липня с. р. розписані: Підгайцї і Потутори.

— **Великий пожар.** З Тарнова доносять, що в ночи на 15 с. м. погоріла там цїлковито гута скла, власність фірми Купфер і Ґлязер. Шкода має бути дуже значна. Кількасот робітників полишило ся без працї. Причина пожару незвістна.

— **Крадїж.** Дирекция львівскої поліциї одержала донесене, що у п. Мечисл. Зелиньского, властителя Стрілиск нових, в бобрецкім повітї, украли невислїджені доси злодїї пару брилянтових ковтків вартости 4.000 К і золоту брошку вартости 400 К. Для переведеня слїдства виїхав на місце агент поліциї Пшестшельский.

— **Страшна катастрофа.** З Нового Йорку доносять, що підчас маївки дїтий із школи лютерско-нїмецкої лучила ся там страшна катастрофа. Дїти виїхали на прогульку на корабли „Ґенерал Фльокун". Всїх осіб, старших і дїтий, було на корабли звиш 500. Коли корабель вертав до пристани, вибух на нїм пожар і так скоро розширив ся, що не було часу спустити ратунквих лодок. Скали, між котрими корабель саме перепливав, спиняли всякий свобідний рух. Коли вкінци корабель доплив до берега, запав ся поміст. Около 100 осіб кинуло ся до води, але більша їх часть потонула. Взагалї погибло близько 500 осіб, між ними всї дїти, що були на корабли.

— **Огнї.** З Немирова пишуть: В Завадові коло Немирова, в наслїдок неосторожности з папіросом, згоріло дня 13 с. м. 7 загород, а в полуміни погибло двоє дїтий. — Того самого дня в Подемщинї під Горинцем, чесанівского пов., погоріло 26 загород селяньских. Причиною пожару було то, що одна піячка упила ся на відпустї в Горици, а повернувши до дому, хотїла ще приладити собі горівки припаленої з медом. Від запаленої горівки займила ся хата і з димом пійшло тілько людскої працї.

— **Напад на дра Люеґера.** В недїлю відбувало ся на віденьскім кладовищи відкрите памятника звістного композитора Івана Штравса, званого королем вальсів. Підчас торжества виголосив посадник міста Відня др. Люеґер відповідну бесїду. Коли по укінченю йшов до свого повозу, коло кладовищної брами напала на него якась женщина, порядно одягнена, і з криком: „вкінци маю тебе, лотре", ударила его парасолькою. Особи, що товаришили Люеґерови, зловили еї і відтягнули. В кладовищній канцеляриї, підчас переслуханя, робила она враженє божевільної, відмовляла всяких пояснень, лише лихословила дрови Люеґерови.

— **Експльозиї в Америцї.** Місточко Емпоріюм, в Пенсильванїї стало недавно жертвою страшної експльозиї. Вибухло 65 тисяч фунтів пороху та динаміту в фабрицї „Кінстон Павдер ет Дайнамайт Боркс", що находить ся під самим містом. Можна собі уявити, які були наслїдки експльозиї. Майже всї доми і будинки в містї були ушкоджені, а всї вікна на 5 миль (анґлїйских) довкола повибивані. З людий нїхто не втратив житя, що можна назвати чудом. Фабрика і кількадесять других будинків лежать в звалищах. — Жертвою иншої страшної експльозиї упала цїла фабрика вибухових материй фірми „Лейк Шор Навелті Ко. Воркс" в Фіндлей, в державі Огайо. З кільканайцятьох фабричних будинків, як були побудовані на просторі 10 акрів, не лишив ся камінь на камени. Все лежить в звалищах. З людий погибло 7, а 20 є покалїчених.

— **Проґрама концерту,** який устроюють рускі товариства в Станиславові в честь Пре-

---

нати... На дорозї або на поли... вріднім краю... Але тепер не можна, бо...

Він потер собі чоло і сказав:

— Бо море по серединї... А листу від Осипа як нема так нема... А тут сидїти зі зложеними руками... так дальше не може бути... Отже я хотїв тобі лиш сказати, сирото.. заведу тебе до тої панї... до нашої краянки. — А сам розглягну ся, що тут можна вдіяти, маю дві здорові руки... І коли... коли тут не пропаду, то жди на мене... Я ще нїколи в житю неправди не сказав і... коли не пропаду, то верну і заберу тебе...

— Ваша гадка цїлком не добра! — вмішала ся палко молода жидівка. — Ми знаємо ту панюю... Она старає ся все наймати дївчата, що лише що сюди приїхали.

— Бог їй то винагородить — відповів Матвій сухо.

— Але она робить то тому — сказала Рожа змішана — бо дуже мало платить.

— З голоду у неї не умре.

— І велить дуже богато працювати.

— Господар любить працю.

Матвій глядїв гордо і згірдно на Рожу. Молода жидівка добре знала той погляд християн. Она відчувала для Анни вже майже приязнь і навіть того задумчивого синьоокого Волинця любила. Але тепер нагле спалахнула і сказала:

— Робіть собі, що хочете.

І вийшла з комнати.

— Наше зле все ще лїпше, як тутешне добре — сказав Матвій научаючо до Анни. — Збери всї річи. Підемо там нинї.

Анна зітхнула, але зібрала послушно річи. Матвієви не подобало ся, що она виходячи з гостинницї містера Борка поцїлувала ся сердечно з молодою жидівкою, немов би то була еї сестра.

XV.

Того дня йшли наші знакомі знов з своїми клунками улицями Нового Йорку, як тодї, коли приїхали. Лише що сим разом не було з ними Дими, що давно скинув свою білу свитку, держав ся лише Ірляндців і ледве чи знав що про наміри своїх земляків. За те Матвій і Анна остали такими самими як перше: він в своїй білій свитї, она в білій хустинї на голові. Молодий Джон уважав то, що Матвій видумав, також за дуже дурне. Але як на Американця пристало, не позволив собі мішати ся в чужі справи і тілько гнївно свистав, коли проводив Анну і Матвія.

Насамперед ішли пішки, відтак їхали у величезнім возї, тягненім кіньми, а потім вийшли на гору і поїхали навоздушною зелїзницею. З одної улицї на другу — так їхали дуже довго. В тій дїльници міста, куди они відтак прибули, були менші, простїйші доми і широкі, прості, тихі улицї.

На однім розї висїли наші земляки і пійшли просто. Коли би було менше коміня, а між мамінем росла декуди трава і колиби на улици сиділи малі, півнагі дїти, ходили корови і хочби один домок стояв з запалими в землю вікнами, полатаним дахом — тодї — погадав собі Матвій — та улиця подобала би на нашу. Але тут один дім був точнїсенько такий самий як другий: всї були триповерхові, всї мали плоскі дахи і такі самі вікна і сходи з рівним числом степенїв і такі самі вікна і двері і прикраси. Одним словом, доми стояли як самі близнята вздовж улицї і тілько число вимальоване на матовім склї над входовими дверми ріжнило їх від себе.

Джон заглянув до записної книжки, віднайшов відтак число дому і потиснув ґузик коло дверий. З середини щось заскрипіло. Двері отворили ся і наші знакомі увійшли до сїний.

Стара панї, що ждала на мужа, вийшла сама отворити двері. Як показало ся, она саме занята була митєм підлоги. Очицї сиділи їй на чолї, лице від змученя було покрите потом і она не мала на собі нїчого більше крім сорочки і старої брудної спідницї. Побачивши, хто прийшов, полишила роботу і пійшла переодїти ся.

— Диви ся — шепнув Матвій до Анни — так живуть тут наші пани; щож тут говорити про простих людий!

— Єй — замітив Джон. — Ви ще не знаєте того краю, містер Метю.

І з тими словами пійшов просто до сусїдної комнати, сїв там спокійно на крісло і присунув друге для Анни.

Матвій строго поглянув на нечемного молодця і задержав ся з Анною коло порога. Матвій мав відразу до молодого жида ще від того вечера, коли з ним говорив про релїґію. Крім того він добре бачив, що Джон часто сидїв дома у сестри і мав на Анну око. Тут треба сказати, що Анна була хорошою дївчиною; синї очи, великі і ясні, лагідний погляд, милий усьміх і делїкатне, від подорожи і непевности трохи бліде лице. Нї один з усїх тих непотребів, що мешкали у Борка, не позволив собі на нїяку замітку до дївчини. Але, крім Дими, що в своїм чудацкім сурдутї старав ся їй приподобати, також Падді кілька разів робив їй малі прислуги, коли стрітив еї на сходах, або в сїнях. А тут ще Джон і Боркове оповіданє про Мойсея.... „Бог знає — гадав Матвій — в тій Содомі нїхто не уважає на такі річи. Наприклад Дима, такий старий і випробований приятель — а его вдача за кілька днїв цїлком змінила ся! Чогож ждати від молодої, недосьвідної дївчини, крім того може ще й трохи легкодушної, як всї дочки Еви.... Щось злого она нїколи не зробить, але тут і добро не варте

осьвященого дра Хомишина на 19 червня с. р. о годинї 4½ пополудни в сали товариства ім. Монюшка: I. Ярский-Січиньский: „Кантата в честь Преосьвященого Номіната“ відспівають получені хори „Станиславівскохо Бояна“ і богословів гр. кат. семинариї у Львові в супроводі орхестри 24 п. п. під батутою капельмайстра Соучка. — II. Рудник: „Не полиши“ секстет сольовий на сопран, альт, тенор, фортепян, скрипку і чельо, виконають Вп. А. Крушельницка, Ґетерова, о. Коростіль, Гузарева, Слоневска і Ґайслер. — III. Бортняньский: „Концерт XXIV. ч. I. Adagio „Возведох очи мої в гору“ ч. II. Andante moderato „Недажд восмятеніє“ — ч. III. Allegro maestoso „Господь сохранить вхожденіє Твое відспіває повний мужеский хор богословів під батутою Вп. Турули. — IV. а) Лисенко: „З мого тяжкого суму“; б) Нижанковский „Не видавай мене за муж“, сопранові соля відспіває п-на А. Крушельницка в супроводі фортепяну. V. Бортняньский „Концерт XXVIII, „Блажен муж“ відспівають получені хори „Станиславівскего Бояна“ і богословів під батутою Вп. Турули. — VI. Rossini: Ария з опери: „Stabat mater“ відограє орхестра 24 п. п. під батутою капельмайстра Соучка. — VII. Шевченко-Топольницкий „Хустина“ відспівають получені хори „Станиславівского Бояна“ і богословів в супроводі орхестри 24 п. п. під батутою капельмайстра Соучка. — Окремих запрошень не розсилає ся. Дохід з концерту призначений на добродійні ціли. Щоби також замісцевим забезпечити місця на концерт, комітет в виду великого попиту за білєтами оповіщує, що білєти можна набувати від дня 16 с. м. в торговли Вп. Стахевича в Станиславові. Рівночасно оповіщує ся, що перша проба ґенеральна відбуде ся в пятницю 17 червня о год. 8 веч. друга в суботу 18 червня о год. 2 по полудни, обі в сали товариства імени Монюшка. Осібного повідомленя замісцевим співакам не висилає ся.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 16 червня. Приїхав тут Є. Ексц. ґр. Потоцкий.

Прага 16 червня. На основі найвисшого уповажненя відрочено нинї ческий сойм.

Кольонія 16 червня. „Köln. Ztg.“ доносить з Токіо під датою 15 с. м.: Три росийскі кораблї воєнні, що вели борбу в проливі Цусіма а належачі імовірно до владивостоцкої ескадри, забрав адмірал Камімура.

Ню-Йорк 16 червня. До години ½7 вечером видобуто 306 трупів, жертв катастрофи на корабли „General Flacun“ Число жерт обчисляють на близько 1000. (Гл. новинки).

Льондон 16 червня. Бюро Райтера одержало від свого дописувателя при головній кватирі ґен. Курокі через Фузан слїдуючу депешу без дати: Після нинїшних донесень, неприятель, котрий знаходить ся перед фронтом другої армії японьскої, роставив сили. Оба войска зближають ся до себе. Сподїзають ся битви. На фронтї першої армії японьскої від 12 с. м. не було борби. Того дня прогнано дві росийскі компанії з Вутаоно і они стратили 20 людий. Росияни обсадили малими віддїлами слїдуючі місцевости: Туленну (на дорозї до Ляояну), Сін мінцо (на дорозї до Лїеншанван) і Санчянцу (на дорозї до Гаічен або Хайчен).

Чіфу 16 червня. Приїхавший тут купець росийский розповідає, що в Порт Артурі єсть досить поживи. Єсть там 9.000 штук рогатої худоби. Він сам доставив росийскому правительству для Порт-Артура 91.000 фунтів вудженини. Також і з иньших жерел спровадило правительство росийске провіянт для Порт-Артура. Тепер єсть в Порт-Артурі загалом 50.000 людий.

Янце (Giangsse в Тибеті) 16 червня. Бюро Райтера доносить, що відділ анґлїйских стрільців кінних взяв до неволї Ляму, котрий оповідає, якраз прибуває з Льгаси і заявляє, що скоро Анґлїйцї зближать ся до Льгаси, Тибетанцї рішили ся ставити опір до крайности. Ляма додав, що Даляї-Лама лагодить ся втїкати до Хіни.

Курс львівский.

Дня 15-ого червня 1904.	платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	540 —	550 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260 —
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	573·—	583 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350 —	370 —
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	98·80	99 50
Банку гіпот. 5% преміов.	111·25	—·—
Банку гіпот. 4½%	101·50	102.20
4½% листи застав. Банку краєв.	101·50	102.20
4% листи застав. Банку краєв. .	99·20	99 90
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·—	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	99 30	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	99·—	99·70
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·50	100·20
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	102·80	—·—
„ „ „ „ 4½ %	101·50	102·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·90	99·60
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99 50	100·20
„ „ м. Львова 4% по 200К.	96 —	97·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	76·—	82·—
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	53 30	55·50
Угорск. черв. хреста (Курс віденьский)	29·—	30·—
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденьский)	67·—	72·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	21·—	21 90
Joszif 4 K. (Курс віденьский)	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденьский)	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·26	11·40
Рубель папяровий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	117·15	117·65
Долар америк.	4·80	5·—

зломаного шелюга, а дївчина молода, недосьвідна і застрашена.“

Коли єму ще відтак нагадав ся і єго послїдний сон, він аж зітхнув і оглянув ся. Слава Богу — тут мешкане тої старої панї, що займе ся Анною. Всьо сподобало ся Матвієви в тім домі. В першій комнатї стояв стіл накритий обрусом, в сусїднїй видко було ліжко з занавісою, а в куті великий добре звістний образ Матери Божої почаївскої, почитаної в західній Росиї зарівно католиками і православними. За образом була воскова сьвічка і вязка сухої лозини. Хоч то й не була цїлком правдива великодна шутка, то все таки вказувала она на рідні звичаї і Матвієви стало лекше на серци.... Він засунув руку за пояс і змірив молодого жида гордим поглядом. Але зараз мусїв покірно майже до землї склонити ся, бо до комнати увійшла стара панї, одїта, з очицями на носї і з розпочатою панчохою в руцї. Єї вигляд був такий спокійний, а навіть гордий, що Матвієви аж дивно видало ся, що він бачив єї перед хвилею при митю підлоги. Она сїла на крісло, дочислила очка до кінця і обернувши ся до Матвія і Анни, що стояли перед нею з почестию а не глядячи навіть на молодого Джона, відозвала ся:

— Ну, що там?

— Приходимо до ласкавої панї — відповіли обоє одноголосно.

— Ти, здаєть ся менї, називаєш ся Анна?

— Анна, ласкава панї.

— А ти... Матвій?

Лице Матвія засияло від єго широкої усьмішки.

— А що там в тим... третим?

Матвій махнув безнадійно рукою.

— Ах! Я вже не знаю, що маю казати.... Він найми ся до якоїсь тутешної... таммані-гель....

Стара панї поглянула милосердно на Матвія і похитала головою.

— Хороший хлїбодавець, нема що казати. Шайка мантїїв!

— Боже! — зітхнув Лозиньский.

— В тім краю всьо до гори ногами — говорила панї дальше. — У нас таких героїв саджають в тюрму, а тут вибирають всяких драбів бурмістрами, що відтак на порядних людий накладають податки.

Матвій подумав, що й Дима помагав вибирати бурмістра і ще глубше зітхнув. У панї в руках дроти скорше порушили ся, видко було, що она чогось гніває ся.

— А щож ти менї скажеш, моя люба? — спитала трохи глумливо, обертаючи ся до Анни. — Чи ти прийшла, аби стати у мене на службу, чи може також найдеш собі яку таммані-гель?

— Она честна дївчина — вступив ся Матвій за нею.

— Ах! За двайцять лїт бачила я богато дївчат, що за рік або й скорше попсували ся в тім проклятім краю. Спершу они такі, як повинні бути: тихі, смирні, послушні, богобоязливі, роблять свою роботу і шанують своїх панів.... Але пізнійше.... Глядиш, а они ніс до гори, пообвішують ся всїлякими стяжками і шматками, що виглядають немов крук з павиними перами, відтак жадають більшої платнї, потім двох вільних днів в тиждни.. а вкінци нехай їх панї обслугує, а они сиділи би з заложеними руками....

— Боже заступи! Де таке чувано! — сказав Матвій зі страхом.

(Дальше буде).

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

Полїсюк і Патрах
в Стрию

поручають
свої правдиві стрийскі

КОСИ

в сріблистої стали, заосмотрені охоронною маркою **„сїчкарня“**. Коси визначають ся незвичайною легкостию і подвійним патентованим гартом, так що перевисшають вироби инших фабрик. Коси зладжені в формах уживаних в краю і довільній довжинї і коштують:

цм.	60	65	70	75	80	85
К	1·80,	1·90,	2,	2·10,	2·20,	2·30
цм.	90	95	100	105	115	
К	2·40,	2·60,	2·80,	3,	3·40.	

За всї повисші прикмети наших кіс приймаємо ґарантию.

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ“
мальований артистом Єзерским в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм
Набути можна у
Антона Хойнацкого

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всї дневники
краєві і заграничні
по цїнах оригінальних.

МІД знаменитий, десеровий, курацийний, в власної пасіки 5 кілгр. **лиш 6 корон** франко. Вода медова найлїпше средство на лице. Даром брошурку д-ра Песальского о медї варто перечитати, жадайте! **КОРІНЕВИЧ**, ем. уч. **Іванчани.**

Аптика в Королївцї
В. АЛЄРГАНДА
поручає
АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, витворювані з найцїннійших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживані зіля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того они просто неоцїнені при катаральних болїзнях легких і проходів віддихових, при кашлю, грипцї і всїх других подібних недугах. **Спосіб ужитя:** Горсть зіль тих запарює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пє ся в хітнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

Видання
Руского педаґоґічного Товариства.
у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор. Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (трете цїлком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Видання без образків.

*Молитвеник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. А. Кельнер:** Коротка істория педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий:** Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко:** Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко:** Картагинцї і Римляни 20 с. ***Юлїй Верне:** Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р. 1894 4 К. **Др. Мандкбур:** Олімпія 40 с. **Віра Лебедова:** Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р. Джонатан** Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзїньский:** Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо:** Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.:** Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский:** Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Днїпрової Чайки:** Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский:** Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич:** Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко:** Абу Каземові капцї 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка:** Короткий огляд руско-укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко:** Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко:** Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова:** Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка:** На чужинї 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дітий 40 с., опр 60 с. ***Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р:** Подорож до краю Лїліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский:** Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки з історії Руси-України.** 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка:** Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін:** Байки 30 с. ***Марко Вовчок.** оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка:** істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалїв Стефан:** На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский:** Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой:** Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського:** 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. ***Малий** сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич:** Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилі,** Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлїйскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глїбова:** Байки 10 с. ***В. Чайченко:** Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Днїпрової Чайки,** Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл видїлових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Видання ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).